

Warszawa, 17-10-2025r.

TGPE/45/2025

Pani Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Szanowna Pani Minister,

Nasza organizacja zrzesza niemal wszystkich krajowych producentów energii, którzy odpowiadają za około 80% krajowej produkcji energii elektrycznej. Wytwarzają oni również znaczące ilości odpadów oraz produktów ubocznych spalania paliw. Sektor energetyki konwencjonalnej w Polsce, świadomy nadchodzących zmian i kierunków rozwoju, nie postrzega tych procesów jako zagrożenie, lecz jako szansę na aktywne uczestnictwo w Gospodarcze Obiegu Zamkniętego (GOZ), będącej istotnym elementem Europejskiego Zielonego Ładu.

W nawiązaniu do ogłoszonego w tym roku przez Komisję Europejską Paktu dla czystego przemysłu (*Clean Industrial Deal*), który kładzie nacisk na rozwój GOZ oraz deregulację, mającą usprawnić funkcjonowanie przemysłu w Europie i zapewnić przystępną cenowo energię, a także w związku z trwającymi i planowanymi działaniami legislacyjnymi, dotyczącymi usprawnienia funkcjonowania systemu gospodarki odpadami, chcielibyśmy przedstawić kilka propozycji – które mogą pomóc w realizacji powyższych celów i jednocześnie usprawnić funkcjonowanie sektora energetycznego. Naszym celem jest ograniczenie zbędnych obciążeń administracyjnych, które stanowią jednocześnie barierę dla rozwoju gospodarki obiegu zamkniętego, przy zachowaniu wysokich standardów ochrony środowiska, zgodnych z regulacjami Unii Europejskiej.

Do wiadomości:

1. Pan Wojciech Balczun, Minister Aktywów Państwowych
2. Pan Miłosz Motyka, Minister Energii



1. Propozycje zmian w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2023 r. poz. 1587, 1597, 1688, 1852 i 2029 oraz z 2024 r. poz. 1834, 1911 i 1914), dalej „ustawa o odpadach”.

- 1) zniesienie zakazu magazynowania produktów ubocznych w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów lub składowania odpadów

art. 13 ust. 1 ustawy o odpadach otrzymuje brzmienie:

„1. Zakazuje się łącznego magazynowania produktów ubocznych i odpadów.”

- 2) zniesienie zakazu magazynowania przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów

art. 15 ustawy o odpadach otrzymuje brzmienie:

„Zakazuje się łącznego magazynowania odpadów i przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów w miejscach przeznaczonych do składowania odpadów.”

Uzasadnienie:

Uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny odnosi się do substancji powstającej w wyniku procesu produkcyjnego, i stanowi integralną część tego procesu. Sposób magazynowania wytwarzanej w wyniku takiego procesu substancji lub przedmiotu powiązany jest z procesem technologicznym, infrastrukturą techniczną i wynika ze specyfiki powstającej substancji. W przypadku magazynowania przedmiotu lub substancji w zbiornikach lub silosach co do zasady nie ma technicznych możliwości wyodrębnienia oddzielnych miejsc magazynowania dla odpadu i substancji uznanej za produkt uboczny bez zmiany przeznaczenia miejsca magazynowania przedmiotu lub substancji powstającej w wyniku procesu produkcyjnego (zgodnie z obecnym brzmieniem art. 13 ust. 1 in fine ustawy o odpadach, zgodnie z którym zakazuje się „magazynowania produktów ubocznych w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów lub składowania odpadów”; podobnie, w art. 15 ustawy o odpadach, ustawodawca przesądził, że zakazane jest „magazynowanie przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów lub składowania odpadów”).

Wątpliwość budzi użyte w przepisach sformułowanie "w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów" – nie jest jasne, czy można je rozumieć jako przeznaczenie

„w danym momencie” a nie określone w decyzji. Zgodnie z obecną, restrykcyjną wykładnią przepisów, organy stoją na stanowisku, że wskazanie danego miejsca magazynowania odpadów w zezwoleniu automatycznie uniemożliwia zmagazynowanie w tym miejscu substancji, która utraciła status odpadów lub substancji, która została uznana za produkt uboczny. Takie podejście powoduje brak realnej możliwości sterowania jakością wytwarzanych substancji a często także brak możliwości przeprowadzenia koniecznych remontów.

Utrzymanie w powyższych przepisach zakazu łącznego magazynowania odpadów i produktów ubocznych oraz odpadów i przedmiotów lub substancji, które utraciły status odpadów jest zasadne. Zasadnym - a także środowiskowo i ekonomicznie uzasadnionym - jest także zdjęcie ograniczenia możliwości magazynowania przedmiotu lub substancji oraz produktu ubocznego w miejscu przeznaczonym do magazynowania odpadów. Pozwoli to na wydzielenie w jednej przestrzeni (np. na placu), miejsc, w których magazynowane będą selektywnie i odpady i przedmioty lub substancje, które utraciły status odpadów lub produkty uboczne, jednak w taki sposób, aby zapobiec ich łączeniu się. W przypadku magazynowania w zbiornikach silosach postulowana zmiana pozwoliłaby, w razie potrzeby na zamienne magazynowanie odpadów i produktów ubocznych lub substancji, które utraciły status odpadów np. po opróżnieniu zbiornika ze wcześniej magazynowanej substancji o innym statusie.

Liberalizacja przepisów umożliwiająca magazynowanie przedmiotów lub substancji, które utraciły status odpadów albo produktów ubocznych, w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów umożliwi optymalne wykorzystanie przestrzeni i infrastruktury. Należy zwrócić uwagę, że zakaz magazynowania przedmiotów lub substancji które utraciły status odpadów albo produktów ubocznych w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów w istniejących instalacjach, z uwagi na ograniczone możliwości rozbudowy infrastruktury wynikające z braku przestrzeni (terenu), często utrudniają działalność i gospodarcze wykorzystanie odpadów, przez co ograniczają możliwość wdrażania modelu gospodarki obiegu zamkniętego. W obecnym stanie prawnym, wytwórca lub posiadacz odpadów musi utrzymywać miejsca magazynowania, które pozostają niewykorzystane. Postulowana zmiana przepisów pozwoli na wykorzystanie przestrzeni magazynowej zgodnie z potrzebami wytwórców lub posiadaczy odpadów.

Zakaz łącznego magazynowania produktów ubocznych i odpadów lub odpadów i przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów, jest wystarczający, aby należyty sposób zapewnić prawidłową gospodarkę odpadami.

Należy podkreślić, iż wiele substancji powstających w procesach produkcyjnych stanowi surowce antropogeniczne powszechnie wykorzystywane w innych gałęziach przemysłu, które wpisują się w zasady zrównoważonego rozwoju oraz gospodarki obiegu zamkniętego - zastępując surowce naturalne - tym samym zapobiegają degradacji środowiska naturalnego oraz krajobrazu, a także przyczyniają się do zmniejszenia emisji CO₂. Liberalizacja przepisów w postulowanym zakresie stanowiła będzie zachętę do wykorzystania surowców antropogenicznych przyczyniając się tym samym do efektywniejszego wdrażania gospodarki o obiegu zamkniętym.

Ma to istotne znaczenie dla odpadów w sektorze energetycznym, które wykorzystują technologię hydrotransportu.

Jeżeli w ocenie MKiŚ takie rozwiązanie byłoby niewskazane dla wszystkich rodzajów odpadów, prosimy o rozważenie zastosowania go do tych odpadów, które nie powodują żadnego ryzyka – takie jak **popioły, żużle i gipsy**. Takie rozwiązanie, które wyłącza te odpady z określonych wymagań istnieje już w Ustawie o odpadach np. przy monitoringu wizyjnym (art. 25 ust. 6j) lub zabezpieczaniu roszczeń (art. 48a ust. 2 pkt 3).

- 3) *wprowadzenie do ustawy o odpadach definicji „istotnej zmiany” zezwolenia lub pozwolenia art. 41a ust. 6 otrzymuje brzmienie:*

„6. Przez istotną zmianę zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, należy rozumieć znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, w szczególności ponad dopuszczalne parametry określone w decyzji środowiskowej, jeżeli jej uzyskanie było wymagane przed uzyskaniem zezwolenia. W przypadku istotnej zmiany zezwolenia lub pozwolenia przepisy ust. 1-5a stosuje się.”

Uzasadnienie:

Pozytywnym zabiegiem byłoby wprowadzenie w ustawie o odpadach definicji „istotnej zmiany” na wzór ustawy - Prawo ochrony środowiska, ze wskazaniem, że istotną zmianą byłaby taka, która powodowałaby znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, w szczególności ponad dopuszczalne parametry określone w decyzji środowiskowej, jeśli była ona wymagana dla przedsięwzięcia. Zgodnie z przepisem art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54 ze zm., dalej „p.o.ś”), przez istotną zmianę instalacji rozumie się taką zmianę sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowę, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko. W przypadku zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, przesłanką istotnej zmiany obejmowałaby zwiększenie negatywnych skutków oddziaływania na środowisko, ponad dopuszczalne parametry określone w decyzji środowiskowej, poprzedzającej ich wydanie, np. zwiększenie wolumenu, dodanie rodzajów odpadów, oznaczenia działek, na których jest prowadzona działalność, natomiast nie dotyczyłoby to rezygnacji z uprawnień lub ich części (np. rezygnacja w zezwoleniu z określonego rodzajów odpadów), zmniejszenia wolumenu. Istotną zmianą nie byłaby w związku z powyższym zmiana warunków, która pozostawałaby bez wpływu na środowisko lub była ograniczeniem dotychczasowego zakresu zezwolenia.

- 4) **wydanie przez ministra właściwego do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu rozporządzenia określającego rodzaje i ilość odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych, których odzysk przez posiadacza odpadów nie wymaga zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz szczegółowe warunki zwolnień w zakresie odzysku odpadów niebezpiecznych (art. 45 ust. 3 ustawy o odpadach)**

Uzasadnienie:

Celem wsparcia technologii przetwarzania odpadów, odzysku surowców i wytwarzania pełnowartościowych produktów z pozyskiwanych zasobów należy postulować wydanie przez ministra właściwego do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu rozporządzenia określającego rodzaje i ilość odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych, których odzysk przez posiadacza odpadów nie wymaga zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz szczegółowe warunki zwolnień w zakresie odzysku odpadów niebezpiecznych.

Wydanie takiego rozporządzenia miałoby znaczący wpływ na rozwój gospodarki obiegu zamkniętego poprzez umożliwienie podmiotom niebędącym instytutami badawczymi lub nieposiadającym statusu centrów badawczo-rozwojowych wykorzystania w prowadzonej działalności badawczej odpadów do celów badawczych. Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy o odpadach, prowadzenie prac badawczych mających na celu opracowanie technologii wykorzystania odpadów (zarówno niebezpiecznych, jak i innych niż niebezpieczne) należy potraktować jako przetwarzanie odpadów. Podmiot prowadzący prace badawcze, których celem jest opracowanie nowych technologii wykorzystania odpadów ze względu na brak wyłączenia z obowiązku uzyskania zezwolenia jest obowiązany uzyskać zezwolenie na przetwarzanie odpadów.

Podkreślenia wymaga, iż inwestycje związane z gospodarką obiegu zamkniętego stanowią obecnie ważne miejsca rozwoju innowacji i rozwój działalności badawczej skierowanej na odzyskiwanie surowców zarówno z odpadów, jak również z prowadzonych procesów produkcyjnych. Zwolnienie ww. podmiotów z obowiązku posiadania zezwoleń w przypadku wykorzystywania przez nie odpadów do celów badawczych *będzie miało pozytywny wpływ na zwiększenie potencjału innowacyjnego i wdrożeniowego w zakresie gospodarowania odpadami, z jednoczesnym poszanowaniem środowiska naturalnego.*

- 5) **uchylenie przepisu art. 48 ust. 1 pkt 5 ustawy o odpadach – przesłanki wygaśnięcia zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów z uwagi na nieprowadzenie działalności objętej zezwoleniem przez 2 lata**

Uzasadnienie:

Celem projektowanej zmiany jest uchylenie przesłanki obligatoryjnego stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów

w sytuacji, w której podmiot objęty zezwoleniem nie prowadził działalności objętej tym zezwoleniem przez okres 2 lat, natomiast z uwagi na profil prowadzonej działalności gospodarczej uzasadniona jest w jego ocenie potrzeba utrzymania w mocy udzielonego mu zezwolenia.

Zmiana ta będzie miała szczególne znaczenie dla tych podmiotów, w przypadku których dojdzie do pogorszenia parametrów substancji uznanej za produkt uboczny, lub zmian na rynku zmniejszających tymczasowo popyt na dany produkt ze względu na cykle gospodarcze (np. w przemyśle budowlanym, odbierającym uboczne produkty spalania z elektrowni i elektrociepłowni. Ze względu na brak odbiorcy dana substancja, zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o odpadach, przestaje spełniać warunki uznania za produkt uboczny, i staje się (ponownie) odpadem. Jeśli przez 2 lata dana substancja była odbierana – zezwolenie wygasa. Aby zminimalizować opisane ryzyko, uzasadnione jest utrzymywanie w mocy przez podmioty posiadanych zezwoleń, aby nie dopuszczać do sytuacji niezgodnej z hierarchią postępowania z odpadami, w której podmiot, aby uchronić się przed zrealizowaniem przesłanki wygaśnięcia, wytwarzałby odpady jedynie w celu uniknięcia negatywnych konsekwencji związanych z utratą zezwolenia. Wygaśnięcie zezwolenia następowałoby na podstawie przesłanek wskazanych w art. 48 ust. 1 pkt 1-4 ustawy o odpadach, obejmujących m.in. upływ czasu lub wniosek podmiotu objętego zezwoleniem.

Mając na względzie długotrwały proces uzyskiwania zezwolenia na gospodarowanie odpadami, który w wielu urzędach obsługujących organy trwa nawet kilka lat, zapewnienie trwałości decyzji administracyjnych w przedmiocie zezwoleń minimalizuje ryzyko przedsiębiorcy, który będzie mógł w przyszłości wznowić działalność objętą zezwoleniem. Zmiana wpłynie też na zmniejszenie ilości spraw rozpoznawanych przez urzędy obsługujące organy wydające zezwolenia, co może wpłynąć korzystnie na poziom obciążenia pracą.

Alternatywnie, prosimy o wprowadzenie rozwiązania, które wyłączałoby zastosowanie przedmiotowej przesłanki wygaszającej zezwolenie dla tych odpadów, dla których podmiot posiada o uznaniu za produkt uboczny, lub zapis, że do okresu 2 lat nie wlicza się czasu, gdy dany odpad jest objęty decyzją o uznaniu za produkt uboczny.

- 6) uproszczenie trybu uzyskiwania decyzji o uznaniu przedmiotu lub substancji za produkt uboczny

W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2023 r. poz. 1587, 1597, 1688, 1852 i 2029 oraz z 2024 r. poz. 1834, 1911 i 1914) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny następuje, jeżeli marszałek województwa w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia uznania przedmiotu lub

substancji za produkt uboczny nie wyrazi sprzeciwu, w drodze decyzji.”

b) skreśla się ust. 4a-4e,

c) ust. 4f otrzymuje brzmienie:

„4f. W przypadku dokonywania zmian w procesie produkcyjnym, w którym powstają przedmiot lub substancja uznane za produkt uboczny, lub w procesie, w którym są one wykorzystywane, wytwórca przedmiotu lub substancji jest obowiązany do aktualizacji zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Przepisy ust. 2-4e stosuje się odpowiednio.”;

2) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„11a. 1. Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu ds. środowiska, w terminie do dnia 31 marca następnego roku, zbiorczą informację za dany rok o liczbie otrzymanych zgłoszeń uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, wyrażonych sprzeciwów oraz o przypadkach uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny oraz ich masie.

2. Minister właściwy ds. środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór zbiorczej informacji, o której mowa w ust. 1.”;

3) w art. 169 skreśla się wyrazy „art. 11 ust. 4 i”;

4) w art. 170 uchyla się ust. 1a.

Uzasadnienie:

Celem projektowanej zmiany jest uproszczenie obecnej procedury uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny poprzez wprowadzenie rozwiązania polegającego na milczącej zgodzie marszałka województwa, przejawiającej się brakiem wyrażenia przez ten organ w drodze decyzji sprzeciwu w terminie 30 od dnia otrzymania zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Aktualnie obowiązująca procedura, wymagająca wydania decyzji administracyjnej w powyższym przedmiocie, nadmiernie angażuje w opiniowanie i czynności kontrolne wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, którego obciążenie zadaniami wynikającymi z różnych przepisów prawa i braki w obsadzie kadrowej wpływają na znaczące przedłużenie trwania postępowań administracyjnych. Projektowany przepis ma na celu zapewnienie efektywnego realizowania zadań w zakresie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Ryzyko związane z uznaniem za produkt uboczny przedmiotu lub substancji mogących stwarzać zagrożenie w znacznym stopniu minimalizuje obowiązek dołączenia do zgłoszenia dowodów potwierdzających spełnienie warunków opisanych w art. 10 ustawy o odpadach, w szczególności wyników badań wykonanych przez laboratoria, o których mowa w art. 147a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Pozostałe zmiany mają charakter porządkujący, związany ze zmianą procedury i wprowadzeniem tzw. milczącej zgody w zakresie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny.

- 7) wprowadzenie ułatwień w zagospodarowaniu wydobytych mas ziemnych – art. 2 pkt 3 ustawy o odpadach.

„Art. 2. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

[...]

3) niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, wydobytych w trakcie robót budowlanych, pod warunkiem, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym;”

Uzasadnienie:

Ustawa o odpadach znacznie ogranicza wykorzystanie mas ziemnych, niebędących odpadem, wyłącznie do terenu, na którym zostały wydobyte. Wykreślenie warunku ograniczającego wykorzystanie mas ziemnych do terenu, na którym zostały wydobyte, pozwoli na szersze wykorzystanie i zagospodarowanie mas ziemnych do celów budowlanych. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą gospodarki o obiegu zamkniętym.

Temat był przez nas sygnalizowany w 2024 r. W piśmie z dn. 14-05-2024 (znak: DGO-WO.053.1.2024.AS) w ramach odpowiedzi opisano kompleksowo stan prawny dotyczący mas ziemnych. Natomiast istotą naszej propozycji jest aby obecne wyłączenie, umożliwiające wykorzystanie niezanieczyszczonych mas ziemnych **w miejscu ich wydobycia rozszerzono o teren zakładu lub danej spółki.**

- 8) zmiana umożliwiająca utratę statusu odpadu przez odpady również na podstawie zezwolenia, po wykazaniu spełnienia przesłanek ustawowych

w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, które są określone w przepisach prawa Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie ust. 1a lub w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów.”

Uzasadnienie:

W przypadku odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw do utraty statusu odpadów stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 27 października 2022 r. (Dz. U. poz. 2330). Organy administracyjne interpretują przepis w ten sposób, że odpady wskazane w ww. rozporządzeniu mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów i wyłącznie w odniesieniu do norm wskazanych w rozporządzeniu. Takie podejście jest niezgodne z ideą gospodarki obiegu zamkniętego i znacząco ogranicza możliwość wykorzystania

odpadów, które stanowią ceny surowiec antropogeniczny, a jednocześnie stwarza ryzyko, że odpady, które nie spełniają norm wskazanych w rozporządzeniu nie będą przemysłowo wykorzystywane, tylko deponowane na składowiskach, co jest niezgodne z hierarchią postępowania z odpadami.

Przed wejściem w życie rozporządzenia odpady powstające w procesie energetycznego spalania paliw były szeroko stosowane do różnych celów na podstawie udzielanych posiadaczom odpadów zezwoleń na przetwarzanie odpadów.

W przypadku odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw większość odpadów może zostać gospodarczo wykorzystana w różnych technologiach, również na podstawie innych niż wskazane w rozporządzeniu dokumentów odniesienia np. krajowych ocen technicznych. Proponowana zmiana pozwoli na utratę statusu odpadu przez odpady również na podstawie zezwolenia, po wykazaniu spełnienia przesłanek ustawowych.

- 9) Aktualność oświadczeń dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów

w art. 42 po ust. 3b dodaje się ust. 3ba w brzmieniu:

„Oświadczenia i zaświadczenia, o których mowa w ust. 3a, uważa się za aktualne, jeżeli zostały sporządzone nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku.”

Uzasadnienie:

Celem wprowadzenia powyższej zmiany jest uporządkowanie wszystkich terminów ze stosowanym dla zaświadczeń o niekaralności z KRK 6-miesięcznym okresem ważności, który w przypadku ustawy o odpadach nie wynika z przepisów prawa, ale ze stosowanej praktyki wiążącej się w prawie karnym z zatarciem skazania. W zasadzie ww. oświadczenia i zaświadczenia powinny być zgodnie z k.p.a. ważne do czasu zmiany stanu faktycznego lub prawnego, a organ przed wydaniem decyzji powinien się upewnić, czy możliwym jest wydanie decyzji i ustalone okoliczności nie uległy zmianie, jednak z uwagi na różną praktykę organów wydających decyzje administracyjne zasadne wydaje się określenie terminu ważności oświadczeń i zaświadczeń przedkładanych wraz z wnioskiem o wydanie zezwolenia.

W przypadku dużych spółek, w tym zwłaszcza z udziałem Skarbu Państwa z rozbudowanym układem właścicielskim, które często zmieniają decyzje, niemal cały czas jest niezbędne składanie zaświadczeń i oświadczeń. W naszej ocenie wymóg ten jest zbędnym obciążeniem administracyjnym, nie dającym żadnej korzyści środowiskowych.

Alternatywnie proponujemy wyłączenie Rad Nadzorczych z ww. obowiązku, lub zwolnienie spółek z udziałem Skarbu Państwa, których organy muszą spełniać wysokie wymagania regulowane odrębnymi przepisami.

- 10) umożliwienie ewidencjonowania w rejestrze BDO przekazania odpadów przez posiadacza odpadów wydobywającego odpady ze składowiska do innego posiadacza odpadów uprawnionego do gospodarowania tym odpadem

w art. 51 w ust. 1 po pkt.6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„1. Marszałek województwa dokonuje wpisu do rejestru z urzędu:

[...]

7) posiadacza odpadów, który uzyskał decyzję zatwierdzającą instrukcję prowadzenia składowiska uwzględniającą wydobywanie odpadów ze składowiska, o której mowa w art. 143 ust 2 .”

Uzasadnienie:

Regulacja ma umożliwić wydobycie odpadów z czynnego składowiska w celu jego likwidacji. W obecnym stanie prawnym, zgodnie z art. 143 ust 2 ustawy o odpadach, wydobywanie odpadów ze składowiska w fazie eksploatacyjnej jest regulowane w Instrukcji prowadzenia składowiska zatwierdzanej decyzją. Proponowana regulacja ma umożliwić ewidencjonowanie w rejestrze BDO przekazania wydobywanych odpadów przez posiadacza odpadów wydobywającego odpady ze składowiska do innego posiadacza odpadów uprawnionego do gospodarowania tym odpadem. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą gospodarki o obiegu zamkniętym a odpady zdeponowane na składowiskach stanowią cenne źródło surowców antropogenicznych.

- 11) dodanie przepisów odnoszących się do likwidacji składowiska odpadów – zarówno w fazie rekultywacji, jak i zamkniętego, w tym zamkniętego składowiska odpadów nieposiadającego instrukcji prowadzenia składowiska odpadów oraz zwałowiska odpadów

Proponujemy dodanie przepisów art. 143a i 143b w następującym brzmieniu:

„143a.

- 1. Dopuszcza się, po wydobyciu wszystkich składowanych odpadów, rozbiórkę składowiska odpadów, jeżeli z ekspertyzy geotechnicznej oraz z ekspertyzy sanitarnej wynika brak zagrożenia dla życia, zdrowia lub dla środowiska.**
- 2. Ekspertyza sanitarna wymaga uzgodnienia z państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym i zawiera informacje o wpływie składowiska odpadów na zdrowie i życie ludzi i na środowisko pod względem higienicznym i zdrowotnym.**
- 3. Do rozbiórki składowiska stosuje się odpowiednio wymogi przepisów odrębnych, w szczególności ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.**

143b.

- 1. O dokonaniu rozbiórki składowiska Zarządzający składowiskiem zawiadamia właściwy organ, o którym mowa w art. 129 ust 1. i występuje z wnioskiem o wydanie decyzji o wygaśnięciu pozwolenia zintegrowanego lub decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów i zwrot ustanowionego zabezpieczenia roszczeń, o którym mowa w art. 131 ust 1.**
- 2. Przed wydaniem decyzji o wygaśnięciu pozwolenia zintegrowanego lub decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska wojewódzki inspektor ochrony środowiska, na wniosek właściwego organu, o którym mowa w art. 129 ust 1, oraz z udziałem przedstawiciela tego organu przeprowadza kontrolę.**
- 3. Dzień, w którym decyzje wskazane w ust. 2 staną się ostateczne jest dniem likwidacji składowiska odpadów. Z tym dniem wygasa obowiązek utrzymywania funduszu rekultywacyjnego, o którym mowa w art. 137 ust 2.**
- 4. Do zlikwidowanego składowiska nie stosuje się przepisów dotyczących składowisk odpadów."**

Nadanie art. 144 w ust 5. pkt. 5 następującego brzmienia:

„5) opis technicznego zabezpieczenia miejsca po wydobyciu odpadów, a w przypadku zamkniętego składowiska odpadów lub jego części także opis działań rekultywacyjnych lub informację o planowanej rozbiórce składowiska odpadów lub zwalowiska odpadów."

Nadanie art. 144 w ust 6 pkt. 5 następującego brzmienia:

„6) opis technicznego zabezpieczenia miejsca po wydobyciu odpadów, a w przypadku zamkniętego składowiska odpadów lub jego części także opis działań rekultywacyjnych lub informację o planowanej rozbiórce składowiska odpadów lub zwalowiska odpadów."

Dodanie art. 144a, 144b i 144c w brzmieniu:

„Art. 144a.

- 1. Po wydobyciu wszystkich składowanych odpadów dopuszcza się rozbiórkę składowiska odpadów lub zwałowiska odpadów, o którym mowa w art. 144 ust. 1, jeżeli z ekspertyzy geotechnicznej oraz z ekspertyzy sanitarnej wynika brak zagrożenia dla życia, zdrowia lub dla środowiska.***
- 2. Ekspertyza sanitarna wymaga uzgodnienia z państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym i zawiera informacje o wpływie składowiska odpadów lub zwałowiska odpadów na zdrowie i życie ludzi i na środowisko pod względem higienicznym i zdrowotnym.***
- 3. Do rozbiórki składowiska odpadów lub zwałowiska odpadów, o których mowa w art. 144 ust. 1, stosuje się odpowiednio wymogi przepisów odrębnych a w szczególności ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.***

Art. 144b.

- 1. O dokonaniu rozbiórki składowiska odpadów lub zwałowiska odpadów, o którym mowa w art. 144 ust. 1, podmiot posiadający zgodę na wydobywanie odpadów zawiadamia właściwy organ, zgodnie z art. 129 ust. 1, i występuje z wnioskiem o wydanie decyzji o wygaśnięciu zgody na wydobywanie odpadów.***
- 2. Przed wydaniem decyzji o wygaśnięciu decyzji, o której mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, na wniosek właściwego organu, o którym mowa w art. 129 ust 1, oraz z udziałem przedstawiciela tego organu przeprowadza kontrolę.***
- 3. Dzień, w którym decyzja wskazana w ust. 2 stanie się ostateczna, jest dniem likwidacji składowiska odpadów lub zwałowiska odpadów.***

Art. 144c

- 1. Zarządzający zrekultywowanym składowiskiem odpadów, z którego wydobyto wszystkie składowane odpady, przedkłada marszałkowi województwa, a w przypadku przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych - regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, ekspertyzę geotechniczną oraz ekspertyzę sanitarną składowiska odpadów.***
- 2. Właściwość miejscową organu określa się według miejsca lokalizacji składowiska odpadów.***
- 3. Ekspertyza geotechniczna zawiera szczegółowe informacje na temat jakości i rodzaju gruntu oraz ocenę warunków gruntowych.***
- 4. Ekspertyza sanitarna wymaga uzgodnienia z państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym i zawiera informacje o wpływie składowiska odpadów na zdrowie i życie ludzi i na środowisko pod względem higienicznym i zdrowotnym.***

- 5. Jeżeli z ekspertyz, o których mowa w ust. 3 i 4 wynika, że składowisko odpadów nie powoduje zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi i dla środowiska, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, wydaje decyzję o likwidacji składowiska.**
- 6. Przed wydaniem opinii, o której mowa w ust. 5, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może przeprowadzić kontrolę.**
- 7. W kontroli, o której mowa w ust. 6, może uczestniczyć organ wydający decyzję o likwidacji składowiska.**
- 8. W przypadku negatywnej opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, marszałek województwa odmawia wydania decyzji o której mowa w ust. 5. ”**

Uzasadnienie:

Zdeponowane na składowiskach odpady stanowią w dobie szybkiego rozwoju technologii cenne źródło surowców. Całkowite wydobycie odpadów ze składowiska eliminuje źródło negatywnego oddziaływania na środowisko. Składowisko, z którego wydobyto odpady jest obiektem budowlanym przeznaczony do składowania odpadów, który po wykonaniu ekspertyz wykazujących brak negatywnego oddziaływania na środowisko, można zgodnie z wymogami prawa budowlanego rozebrać. Na skutek rozbiórki obiektu budowlanego jakim jest składowisko odpadów zezwolenia wydane dla składowiska odpadów, tj. pozwolenie zintegrowane i decyzja zatwierdzająca instrukcję prowadzenia składowiska staną się bezprzedmiotowe a zatem zasadnym będzie ich wygaszenie, które miałyby następować na wniosek zarządzającego składowiskiem, po kontroli właściwego organu i WIOŚ. Niezasadnym byłoby także utrzymywanie funduszu rekultywacyjnego.

Na skutek tych działań i wygaszenia ww. zezwoleń teren traciłby status składowiska i nie miałyby do niego zastosowania przepisy dotyczące składowisk odpadów (składowisko w rozumieniu ustawy o odpadach przestaje istnieć). Teren taki mógłby zostać wykorzystany do celów wskazanych w MPZP lub planach ogólnych gminy.

Zasadnym jest także usankcjonowanie decyzją likwidację zrehabilitowanego składowiska, z którego odpady wydobyto, a stosowane ekspertyzy potwierdzają, że składowisko nie powoduje zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi i dla środowiska. Likwidacja takich składowisk daje nowe możliwości zagospodarowania terenu, może przynieść szereg korzyści środowiskowych, społecznych i gospodarczych. Teren może zostać wykorzystany pod inwestycje infrastrukturalne, przemysłowe czy ekologiczne (np. farmy fotowoltaiczne), zabudowę, rekreację lub zalesienie — co zwiększa jego wartość ekonomiczną, estetyczną i atrakcyjność. Efektem końcowym jest bezpieczny, czysty i potencjalnie użyteczny teren, który przestaje stanowić obciążenie ekologiczne.

2. Propozycja zmiany rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. poz. 769)

- 1) uznanie zgodności odpadów z normami lub krajowymi ocenami technicznymi za wymóg wystarczający do odzysku odpadów poza instalacjami - Załącznik 1 – zmiana punktu 22 – kolumny 5 „Warunki odzysku”:

„Przetwarzanie prowadzące do utraty statusu odpadów, spełniające wymagania określone w art. 14 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, polegające na przeprowadzeniu oględzin, analizy grawimetrycznej, sprawdzeniu, sortowaniu, separacji, demontażu, mieszaniu, przepakowywaniu, cięciu, zagęszczaniu, granulacji, suszeniu, rozdrabnianiu. W przypadku udowodnienia zgodności odpadów z polskimi normami lub krajowymi ocenami technicznymi dla produktów stosowanych w przemyśle – działania opisane w zdaniu pierwszym – nie są wymagane”.

Uzasadnienie:

Obowiązujące przepisy nie dają - co do zasady - możliwości wykorzystania odpadów bez konieczności poddania ich przetwarzaniu, pomimo tego, iż spełniają one wymogi art. 14 ustawy o odpadach. Powyższe rozporządzenie w pkt. 22 Załącznika przewiduje, że wszystkie odpady można poddać odzyskowi poza instalacjami, o ile zostaną przetworzone (w wyniku działań polegających na przeprowadzeniu oględzin, analizy grawimetrycznej, sprawdzeniu, sortowaniu, separacji, demontażu, mieszaniu, przepakowywaniu, cięciu, zagęszczaniu, granulacji, suszeniu, rozdrabnianiu) i w konsekwencji przetwarzanie to będzie prowadziło do utraty statusu odpadów w wyniku spełnienia wymagań określonych w art. 14 ustawy o odpadach. Tymczasem wiele odpadów spełnia warunki Polskich Norm lub krajowych ocen technicznych dla produktów stosowanych w przemyśle, nawet bez konieczności przeprowadzenia tych czynności.

Proponuje się dodanie warunku dotyczącego spełniania norm lub krajowych ocen technicznych umożliwiając tym samym odzysk odpadów poza instalacjami na podstawie badania zgodności z Polską Normą lub krajową oceną techniczną. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą gospodarki o obiegu zamkniętym.

3. Proponowane zmiany rozporządzenia z dnia 27 października 2022 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków utraty statusu odpadów dla odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw (Dz. U. poz. 2330)

W rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 27 października 2022 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków utraty statusu odpadów dla odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw (Dz.U. poz. 2330) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

- a) w pkt 1 wyrazy „danej partii odpadów” zastępuje się wyrazami „materiałów lub produktów powstałych w wyniku procesu odzysku odpadów”,*
- b) w pkt 2 wyrazy „danej partii odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw objętych procedurą utraty statusu odpadów” zastępuje się wyrazami „materiałów lub produktów powstałych w wyniku procesu odzysku odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw”,*
- c) skreśla się pkt 3,*
- d) w pkt 4 skreśla się wyrazy „danej partii” a po wyrazie „odpadów” dodaje się wyrazy „powstających w procesie energetycznego spalania paliw”;*

2) w § 3 w pkt 3:

- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„3) materiały lub produkty powstałe w wyniku procesu odzysku odpadów wskazanych w załączniku nr 1 do rozporządzenia:”,*
- b) w lit. a po wyrazie „rozporządzenia” dodaje się wyrazy „lub są objęte krajowym systemem oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych”*

3) w § 4:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Próbkę pobiera się i bada w celu potwierdzenia spełnienia warunków, o których mowa w § 3 pkt 3 przez materiały lub produkty powstałe w wyniku procesu odzysku poszczególnych rodzajów odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw, o których mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia.”,*
- b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „na zlecenie posiadacza odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw”,*
- c) w ust. 3 wyrazy „spełniać co najmniej wymagania normy PN-EN 14899” zastępuje się wyrazami „być akredytowana oraz powinna być dostosowana do specyfikacji pobieranego materiału lub produktu”,*
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. W przypadku materiałów lub produktów powstałych w wyniku procesu odzysku odpadów, które objęte są krajowym systemem oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych, próbki pobierane są i badane zgodnie z wymaganiami dokumentów odniesienia oraz wytycznymi jednostki certyfikującej.”;*

4) w § 5:

- a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „dla odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw”,
 - b) w ust. 3:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „dla odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw”,
 - w pkt 1 i 2 skreśla się wyrazy „danej partii”,
 - c) w ust. 4 skreśla się wyrazy „dla odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw”,
 - 5) w § 6 w ust. 1 wyrazy „odpady powstające” zastępuje się wyrazami „materiały lub produkty powstałe w wyniku procesu odzysku odpadów powstałych”;
 - 6) załącznik nr 2 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia;
 - 7) załącznik nr 4 rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 2 do niniejszego rozporządzenia;
- § 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po dniu ogłoszenia.**

Załącznik nr 1

MINIMALNE KRYTERIA JAKOŚCIOWE DLA KIERUNKÓW WYKORZYSTANIA MATERIAŁÓW LUB PRODUKTÓW POWSTAŁYCH W PROCESIE ODZYSKU ODPADÓW POWSTAJĄCYCH W PROCESIE ENERGETYCZNEGO SPALANIA PALIW

Kod odpadów	Kierunek wykorzystania	Minimalne kryteria jakościowe
10 01 01	Kruszywa lekkie	PN-EN 13055 Kruszywa lekkie
	Kruszywa do mieszanek hydraulicznych	PN-EN 13242+A1 Kruszywa do niezwiązanych i związanych hydraulicznie materiałów stosowanych w obiektach budowlanych i budownictwie drogowym
10 01 02	Popiół lotny do betonu	PN-EN 450-1 Popiół lotny do betonu – Część 1: Definicje, specyfikacje i kryteria zgodności
	Cement	PN-EN 197-1 Cement – Część 1: Skład, wymagania i kryteria zgodności dotyczące cementów powszechnego użytku

	Mieszanki związane spoiwem hydraulicznym	PN-EN 14227-4 Mieszanki związane spoiwem hydraulicznym – Specyfikacje – Część 4: Popioły lotne do mieszanek związanych spoiwem hydraulicznym
	Kruszywa lekkie	PN-EN 13055 Kruszywa lekkie
	Roboty ziemne	PN-S-02205 Drogi samochodowe – Roboty ziemne – Wymagania i badania
10 01 03	Roboty ziemne	PN-S-02205 Drogi samochodowe – Roboty ziemne – Wymagania i badania
	Kruszywa lekkie	PN-EN 13055 Kruszywa lekkie
10 01 05	Cement	PN-EN 197-1 Cement – Część 1: Skład, wymagania i kryteria zgodności dotyczące cementów powszechnego użytku
	Kruszywa lekkie	PN-EN 13055 Kruszywa lekkie
10 01 15	Kruszywa lekkie	PN-EN 13055 Kruszywa lekkie
	Kruszywa do mieszanek hydraulicznych	PN-EN 13242+A1 Kruszywa do niezwiązanych i związanych hydraulicznie materiałów stosowanych w obiektach budowlanych i budownictwie drogowym
	Roboty ziemne	PN-S-02205 Drogi samochodowe – Roboty ziemne – Wymagania i badania
10 01 17	Popiół lotny do betonu	PN-EN 450-1 Popiół lotny do betonu – Część 1: Definicje, specyfikacje i kryteria zgodności
	Cement	PN-EN 197-1 Cement – Część 1: Skład, wymagania i kryteria zgodności dotyczące cementów powszechnego użytku
	Mieszanki związane spoiwem hydraulicznym	PN-EN 14227-4 Mieszanki związane spoiwem hydraulicznym – Specyfikacje – Część 4: Popioły lotne do mieszanek związanych spoiwem hydraulicznym

	Roboty ziemne	PN-S-02205 Drogi samochodowe – Roboty ziemne – Wymagania i badania
	Kruszywa lekkie	PN-EN 13055 Kruszywa lekkie
10 01 24	Kruszywa do mieszanek hydraulicznych	PN-EN 13242+A1 Kruszywa do niezwiązanych i związanych hydraulicznie materiałów stosowanych w obiektach budowlanych i budownictwie drogowym
	Kruszywa lekkie	PN-EN 13055 Kruszywa lekkie
	Roboty ziemne	PN-S-02205 Drogi samochodowe – Roboty ziemne – Wymagania i badania
10 01 80	Kruszywa lekkie	PN-EN 13055 Kruszywa lekkie
	Kruszywa do mieszanek hydraulicznych	PN-EN 13242+A1 Kruszywa do niezwiązanych i związanych hydraulicznie materiałów stosowanych w obiektach budowlanych i budownictwie drogowym
	Roboty ziemne	PN-S-02205 Drogi samochodowe – Roboty ziemne – Wymagania i badania
10 01 82	Hydrauliczne spoiwa drogowe szybko-wiążące	PN-EN 13282-1 Hydrauliczne spoiwa drogowe – Część 1: Hydrauliczne spoiwa drogowe szybko-wiążące – Skład, wymagania i kryteria zgodności
	Hydrauliczne spoiwa drogowe normalnie wiążące	PN-EN 13282-2 Hydrauliczne spoiwa drogowe – Część 2: Hydrauliczne spoiwa drogowe normalnie wiążące – Skład, wymagania i kryteria zgodności
	Kruszywa do mieszanek hydraulicznych	PN-EN 13242+A1 Kruszywa do niezwiązanych i związanych hydraulicznie materiałów stosowanych w obiektach budowlanych i budownictwie drogowym

	Mieszanki związane spoiwem hydraulicznym	PN-EN 14227-4 Mieszanki związane spoiwem hydraulicznym – Specyfikacje – Część 4: Popioły lotne do mieszanek związanych spoiwem hydraulicznym
	Roboty ziemne	PN-S-02205 Drogi samochodowe – Roboty ziemne – Wymagania i badania
	Kruszywa lekkie	PN-EN 13055 Kruszywa lekkie

Załącznik nr 2

WZÓR

OŚWIADCZENIA O ZGODNOŚCI Z WARUNKAMI UTRATY STATUSU ODPADÓW DLA MATERIAŁÓW LUB PRODUKTÓW WYTWORZONYCH W WYNIKU PROCESU ODZYSKU ODPADÓW POWSTAJĄCYCH W PROCESIE ENERGETYCZNEGO SPALANIA PALIW

Dane identyfikacyjne posiadacza odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw		
Nazwa posiadacza ¹⁾ :		Numer identyfikacji podatkowej lub numer VAT:
Indywidualny numer rejestrowy ²⁾ :		
Adres siedziby:		Numer domu:
Kod pocztowy:	Gmina:	Województwo:
Decyzja, na podstawie której posiadacz odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw przetwarza te odpady:		Data wydania i obowiązywania decyzji:
Miejsce pochodzenia i masa partii materiałów lub produktów:		Nazwa laboratorium:

Wskazany wyżej posiadacz odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw oświadcza, że:

- przekazane do wykorzystania w celu⁴⁾ przezmateriały i produkty w ilości Mg powstały w wyniku procedury utraty statusu odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw,
- powyższa partia materiałów lub produktów powstałych w wyniku utraty statusu odpadów przez odpady powstające w procesie energetycznego spalania paliw spełnia szczegółowe warunki utraty statusu odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw, o których mowa w § 3 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 27 października 2022 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków utraty statusu odpadów dla odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw (Dz. U. z 2330).

(miejscowość i data)

(podpis posiadacza odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw/osoby upoważnionej do reprezentowania posiadacza

odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw)

Objaśnienia:

- 1) Posiadacz odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw zgodnie z § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 27 października 2022 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków utraty statusu odpadów dla odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw (Dz. U. poz. 2330).
- 2) Indywidualny numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, z późn. zm.).
- 3) Należy podać rodzaj decyzji: zezwolenie na przetwarzanie odpadów, pozwolenie na wytworzenie odpadów uwzględniające przetwarzanie odpadów albo pozwolenie zintegrowane uwzględniające przetwarzanie odpadów – wraz z jego sygnaturą oraz wskazaniem organu wydającego.
- 4) Wykorzystanie zgodne z celem wskazanym w § 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 27 października 2022 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków utraty statusu odpadów dla odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw.

Uzasadnienie:

Celem projektowanej zmiany rozporządzenia jest uproszczenie dotychczasowej procedury utraty statusu odpadów dla odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw. W przedmiotowym projekcie zaproponowano, by weryfikacji poprzez pobieranie i badanie w celu potwierdzenia spełnienia warunków, o których mowa w § 3 pkt 3 rozporządzenia, podawane były nie odpady powstające w procesie energetycznego spalania paliw, ale materiały lub produkty powstałe w wyniku procesu odzysku poszczególnych rodzajów odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw. Pobieranie próbek materiałów lub produktów powstałych w wyniku procesu odzysku odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw a nie partii odpadów powstałych w procesie energetycznego spalania paliw jest uzasadnione gospodarczo, ponieważ przenosi na posiadacza obowiązek potwierdzenia określonych kryteriów nie przez substrat, ale finalny produkt lub materiał wytwarzany z odpadów w procesie energetycznego spalania paliw.

Powyższa zmiana ułatwi zainteresowanym podmiotom przeprowadzenie procedury utraty statusu odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw, gdyż koncentruje się na sprawdzeniu kryteriów wytworzonych z odpadów materiałów lub produktów. Aby uczynić procedurę możliwą do zastosowania przez zainteresowane podmioty, zmieniono również wzór oświadczenia, który dotychczas wymagał wskazania decyzji w zakresie przetwarzania odpadów, co w praktyce sprowadzało się do przekazywania odpadów a nie produktu.

Projekt uzupełnia kryteria dla materiałów lub produktów powstałych w wyniku procesu odzysku odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw wskazanych w załączniku nr 1

do rozporządzenia, które zostaną wykorzystane do produkcji lub wykonania cementu, betonu i spoiw, podbudów, kruszyw, mieszanek związanych i niezwiązanych, robót ziemnych, wskazując, że zgodnie z proponowanym brzmieniem § 3 pkt 3 lit. a rozporządzenia, powinny one spełniać minimalne kryteria jakościowe określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia lub być objęte krajowym systemem oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych. W § 3 w dodawanym ust. 3a określono ponadto, iż w przypadku materiałów lub produktów powstałych w wyniku procesu odzysku odpadów, które objęte są krajowym systemem oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych, próbki pobierane są i badane zgodnie z wymaganiami dokumentów odniesienia oraz wytycznymi jednostki certyfikującej. Przedmiotowa zmiana nie wpłynie na efektywność nadzoru i kontroli nad procesem utraty statusu odpadów przez organy administracji oraz ochrony środowiska.

W wyniku weryfikacji kodów odpadów wymienionych w Załączniku nr 2 w odniesieniu do wskazanych celów wykorzystania i minimalnych kryteriów jakościowych usunięto niektóre kategorie odpadów jako niespełniające wymagań wynikających z poszczególnych norm.

Pozostałe zmiany mają charakter porządkowy, związany ze zmianą definicji określonych w przepisach rozporządzenia oraz ujednoliceniem przepisów związanych z wykonywaniem prób i badań materiałów lub produktów powstałych w wyniku procesu odzysku poszczególnych rodzajów odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw.

4. Propozycja zmiany rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz. U. poz. 1742)

- 1) w § 2 w ust. 1 w pkt 7 w lit. d kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) innych niż niebezpieczne powstających w procesie energetycznego spalania paliw, o których mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 27 października 2022 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków utraty statusu odpadów dla odpadów powstających w procesie energetycznego spalania paliw (Dz. U. poz. 2330).”

Uzasadnienie:

W rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów w § 6 pkt 7 i 8 wskazano wymogi dotyczące magazynowania odpadów przez podmioty niebędące wytwórcą odpadów, które

obejmują m.in. zabezpieczenie przed uwolnieniem się do gleby, wód powierzchniowych i podziemnych wycieków oraz ścieków, w tym wód odciekowych, z miejsc magazynowania odpadów a także oczyszczanie powstających w miejscu magazynowania odpadów wycieków oraz ścieków, w tym wód odciekowych. Prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami pochodzącymi ze spalania węgla w energetyce wymaga specjalnie przystosowanych miejsc magazynowania, a w konsekwencji znacznych nakładów inwestycyjnych, przeznaczanych m.in. na uszczelnienie podłoża. Jednocześnie, w przypadku tej grupy odpadów, restrykcyjne warunki stawiane przed niebędącymi wytwórcami podmiotami wymogi dotyczące ich magazynowania znacznie ograniczają rozwój gospodarki obiegu zamkniętego i ponowne wykorzystanie tych zasobów. Celem pobudzenia rozwoju tej gałęzi gospodarki potrzebne byłoby wyłączenie odpadów innych niż niebezpieczne, pochodzących z procesów termicznego spalania paliw spod regulacji ww. rozporządzenia.

5. Propozycje zmian rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów (Dz. U. z 2022 r. poz. 1902)

- 1) wprowadzenie dodatkowych, ukierunkowanych na zabudowę instalacji fotowoltaicznych zapisów dotyczących zagospodarowania/rekultywacji składowisk odpadów paleniskowych (popiołożużli)

Propozycja dodania nowego przepisu - § 17a

„§ 17a. 1. Rekultywację składowisk odpadów pochodzących z energetycznego spalania paliw z przeznaczeniem pod zabudowę farm fotowoltaicznych lub turbin wiatrowych wykonuje się zgodnie z harmonogramem prac związanych z rekultywacją składowiska odpadów, określonym w decyzji udzielającej zgody na zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części w sposób zabezpieczający składowisko odpadów przed jego szkodliwym oddziaływaniem na wody powierzchniowe i podziemne oraz na powietrze.

2. Do rekultywacji składowisk odpadów pochodzących z energetycznego spalania paliw przeznaczonych pod zabudowę farm fotowoltaicznych lub turbin wiatrowych nie stosuje się wymogu §17 pkt 5.

3. Po dniu zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowiskach odpadów paleniskowych o których mowa w ust. 1, lub na ich wydzielonej części, skarpy oraz powierzchnię korony składowiska porządkuje się i zabezpiecza przed erozją wodną i wietrzną przez nawiezenie minimum 10 centymetrowej warstwy gleby i zadarnienie trawą.

4. Trawę pielęgnuje się przez okres dwóch lat w celu jej ukorzenienia i utworzenia trwałej okrywy. Ukorzenienie potwierdzane jest stosowną opinią eksperta w dziedzinie nauk przyrodniczych.

5. Warunkiem zabudowy farmy fotowoltaicznej lub turbin wiatrowych jest wykonanie badania stabilności gruntu potwierdzających możliwość posadowienia paneli fotowoltaicznych."

Uzasadnienie:

Skrócenie lub wprowadzenie mechanizmu odstępowania od zakazu posadowienia obiektów budowlanych dla instalacji OZE na składowiskach popiołów i żużli. Składowiska tego materiału, ze względu na jednolity skład i właściwości fizykochemiczne mogą niemal od razu być wykorzystywane do posadowienia instalacji PV, a na składowiskach po odwodnieniu, gdzie jest w stanie wjechać ciężki sprzęt także turbin wiatrowych. W chwili obecnej kierunek wykorzystania powierzchni zamkniętych składowisk dla OZE jest mocno ograniczony, zaś wymagana dynamika rozwoju tych źródeł mogłaby skorzystać z dostępnych terenów po składowiskach, które nie nadają się do innych celów zagospodarowania przestrzennego. Zwłaszcza w przypadkach, gdzie technicznie możliwe jest instalowanie turbin wiatrowych mogłoby to nastąpić nawet przy obecnych ograniczeniach odległościowych.

Temat był przez nas sygnalizowany w 2024 r. W piśmie z dn. 14-05-2024 (znak: DGO-WO.053.1.2024.AS) nie odniesiono się do jego meritum, wskazując jedynie że obecne przepisy rozporządzenia takie ułatwienie uniemożliwiają. Stąd ponownie apelujemy o ich zmianę i wprowadzenie proponowanego rozwiązania na składowiskach żużla i popiołu.

- 2) wprowadzenie przepisów ustanawiających wymogi zachowania odległości lokalizacji składowisk odpadów niebezpiecznych od obiektów budowlanych oraz urządzeń związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła, instalacji OZE, obiektów budowlanych zakładu górniczego wydobywającego kopaliny objęte własnością górnictwą metodą odkrywkową oraz określonych linii dystrybucyjnych.

„w § 2:

a) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minimalna odległość składowiska odpadów niebezpiecznych, mierzona od krawędzi kwatery składowiska odpadów, wynosi nie mniej niż:

- 1) 5000 metrów od obiektów budowlanych służących wykonywaniu działalności regulowanej ustawą z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834 i 859) w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub energii cieplnej,**
- 2) 5000 metrów obiektów budowlanych zakładu górniczego służących bezpośrednio wykonywaniu działalności regulowanej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290) w zakresie wydobywania kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, metodą odkrywkową,**

3) 1000 metrów od instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 lit. a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1728, 1681, 1597, 1762 oraz z 2024 r. poz. 834) wykorzystującego do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego o mocy większej niż 1 MW,

4) 20 metrów od osi napowietrznej lub kablowej linii elektroenergetycznej o napięciu znamionowym od 1 do 110 kV.

b) w ust. 4 wyrazy „w ust. 1-3” zastępuje się wyrazami „w ust. 1-3a”.

Uzasadnienie:

Celem projektowanej zmiany jest wprowadzenie przepisów ustanawiających wymogi zachowania odległości składowisk odpadów niebezpiecznych od obiektów budowlanych oraz urządzeń związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła, instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującego do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego, obiektów budowlanych zakładu górniczego wydobywającego kopaliny objęte własnością górnictwem metodą odkrywkową oraz określonych linii dystrybucyjnych.

Zagwarantowanie utrzymania minimalnej odległości składowisk odpadów niebezpiecznych, od ww. obiektów i urządzeń daje służbom ratunkowym i technicznym czas oraz przestrzeń na podjęcie działań prewencyjnych w przypadku pożaru lub wybuchu. Utrudnione warunki dostępu i brak wystarczającego obszaru do izolacji źródła zagrożenia w bezpośredniej bliskości mogłyby uniemożliwić skuteczną interwencję, prowadząc do eskalacji sytuacji kryzysowej. Strefa buforowa wokół tych obiektów minimalizuje ryzyko, pozwalając na szybką reakcję w razie zagrożenia. Zachowanie minimalnej odległości składowisk odpadów niebezpiecznych od linii dystrybucyjnych, instalacji fotowoltaicznych oraz urządzeń i obiektów budowlanych elektrowni, elektrociepłowni i kopalni jest kluczowe dla ograniczenia ryzyka pożaru i wybuchu, które mogłyby mieć katastrofalne skutki dla funkcjonowania infrastruktury krytycznej oraz bezpieczeństwa publicznego.

3) Przyspieszenie możliwości realizacji inwestycji na terenie zrekultywowanego składowiska

§ 18. ust. 2. Okres pięćdziesięciu lat od dnia zamknięcia składowiska odpadów może być skrócony:

- 1) jeżeli z ekspertyzy geotechnicznej oraz z ekspertyzy sanitarnej wynika, że prowadzenie na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne prac, o których mowa w ust. 1, nie spowoduje zagrożenia dla życia, zdrowia ludzi lub dla środowiska;**
- 2) jeżeli ekspertyzy sanitarnej, w przypadku kiedy ze składowiska wywieziono całą masę składowanego odpadu i wyrównano do poziomu 0 terenu, wynika że prowadzenie prac, o których mowa w ust. 1, nie spowoduje zagrożenia dla życia, zdrowia ludzi lub dla środowiska.**

Uzasadnienie

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów w § 18. ust. 2 mówi o sytuacji, w której okres pięćdziesięciu lat od dnia zamknięcia składowiska odpadów może być skrócony, jeżeli z ekspertyzy geotechnicznej oraz z ekspertyzy sanitarnej wynika, że prowadzenie na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne prac, o których mowa w ust. 1, nie spowoduje zagrożenia dla życia, zdrowia ludzi lub dla środowiska. Proponuje się zapis umożliwiający uzyskanie odstępienia również dla sytuacji, kiedy ze składowiska w wyniku prowadzonych prac rekultywacyjnych wywieziono całą masę składowanego odpadu i wyrównanie do poziomu 0 terenu.